

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202747
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8614202747.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci navrhovateľky C.. Z. X., rod. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T.. F. XXX/X, XXX XX F., občan SR proti odporcovi P. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T.. F. XXX/X, XXX XX F., občan SR, v konaní o rozvod manželstva takto

rozhodol:

I. Manželstvo navrhovateľky C.. Z. X., rod. X., nar. XX.X.XXXX a odporcu P. X., nar. XX.X.XXXX, uzavreté dňa 28.8.1986 na Miestnom národnom výbore v Kružlovej, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Kružlová, vo zväzku 2, ročník 1986, pod poradovým číslom 7 rozvádza.

II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným na súde dňa 19.5.2014 domáhala rozvodu manželstva s odporcom, v ktorom uviedla, že manželstvo uzavreli dňa 28.8.1986 na MNV v Kružlovej. Obaja sú slovenskej štátnej príslušnosti. Obojstranne ide o prvé manželstvo. Posledným spoločným bydliskom je F., T.. F. XXX/X. Z manželstva pochádzajú dve deti, a to dcéra M. F., rod. X., nar. X.X.XXXX a syn U. X., nar. XX.X.XXXX. Obe deti sú už plnoleté. Manželstvo uzatvorili po polročnej známosti zo vzájomnej citovej náklonnosti. Spočiatku bolo manželstvo harmonické, neskôr zistila, že manželovi rodičia ju nikdy neprijali a ich manželstvo nikdy neakceptovali. V manželovej neprítomnosti ju vulgárne oslovovali, nadávali jej a nútili ju neustále pracovať, napriek jej problémovému tehotenstvu. Manžel sa jej v tom čase nezastal a nepociťovala v ňom oporu. Prvotnou príčinou vzťahových problémov boli neustále zásahy manželových rodičov do ich vzťahu. Z uvedeného dôvodu sa rozhodla odsťahovať zo spoločnej domácnosti a nastťahovala sa k svojej matke. Po tomto kroku manžel čiastočne zmenil svoj postoj k nej, našli si samostatné bývanie vo Svidníku v byte. Manžel jej však začal vyčítať, že musel odísť od svojej matky a postupne začal strácať záujem o ich manželstvo. Domov sa vracal podľa vlastného uváženia, s ničím sa jej nezdôveroval a postupne s ňou prestával komunikovať. Ešte v roku 1988 sa pokúsila riešiť problémy prostredníctvom manželskej poradne, manžel však takýto spôsob zásadne odmietol. Keď otehotnela 2 krát manžel zmenil postoj, prejavoval radosť, avšak po tom, ako túto radostnú skutočnosť oznámil svojim rodičom, svoj postoj zmenil. Popieral, že je otcom dieťaťa a navrhol jej interrupciu. Posledné roky manželstva spolu minimálne komunikujú, manžel nadväzuje známosti s rôznymi cudzími ženami. V roku 2005 podal odporca na tunajší súd návrh na rozvod, konanie bolo vedené pod sp. zn. 4C 188/2005. Už v tom čase som s návrhom súhlasila, manžel však svoj návrh vzal späť. K dnešnému dňu žijú síce v spoločnej domácnosti, manželský život však nevedú. Navrhovateľka pracuje od roku 2011 v zahraničí, pričom domov sa vracia raz za dva týždne. V čase keď je doma, trávia svoj čas každý osobitne a komunikujú iba v nutnom prípade. Zároveň je pod neustálym psychickým tlakom.

Predmetom konania bol rozvod manželstva účastníkov konania.

Na pojednávaní konanom dňa 23.10.2014 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaného odporcu, ktorý svoju neúčast' zákonným spôsobom neospravedlnil a nepožiadaval o odročenie pojednávania.

Podľa § 119 ods. 2, ods. 3 O.s.p. musí v žiadosti o odročenie pojednávania účastník oznámiť súdu dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného dokladu po tom čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť a musí obsahovať dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania a deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel. Ak je dôvodom na odročenie zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu.

Odporca podal do podateľne súdu dňa 22.10.2014 fotokópiu dokladu o práceneschopnosti od 22.10.2014. Doručenie dokladu o práceneschopnosti súdu nie je možné požadovať za návrh na odročenie pojednávania podľa § 119 ods. 2, ods. 3 O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a listinnými dôkazmi, a to sobášny list, potvrdenie o poslednom spoločnom bydlisku, pripojený spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4C/188/2005, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/109/2014 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX na U. národnom výbore v M., zapísané v knihe manželstiev U. úradu M., vo zväzku 2, ročník 1986, pod poradovým číslom 7. Obojstranne ide o prvé manželstvo. Z manželstva sa narodili dve deti dcéra Katarína Sabolová, rod. X., nar. X.X.XXXX a syn U. Šuťák, nar. XX.X.XXXX, ktoré sú v súčasnosti plnoleté.

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil skutočnosti, ktoré uviedla vo svojom písomnom návrhu tak, ako je vyššie uvedené.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/188/2005 súd zistil, že dňa 15.11.2005 podal návrh na rozvod manželstva odporca, ktorý odôvodnil tým, že manželstvo uzatvárali po viac ako polročnej známosti zo vzájomnej citovej náklonnosti, aj keď jedným z dôvodov bolo manželkine tehotenstvo. Spoločnú domácnosť si založili u jeho rodičov v O. M.. Krátko po narodení dcéry nastala u manželky zmena v jej správaní a odišla do F. k svojej mame. Pre záchranu manželstva sa rozhodol, že sa osamostatnia a tak v roku 1987 začali bývať vo Svidníku v byte. Prekvapilo ho u manželky, že už krátko po uzavretí manželstva nastávali nezhody medzi nimi a jeho rodičmi, ktoré vznikali podľa jeho názoru z maličkostí. Neskôr sa im narodilo ďalšie dieťa syn Michal a on sa domnieval, že to vzťahy v manželstve upevní. Napriek tomu však postupne vznikali medzi nimi hádky, nedorozumenia, výčitky zo strany manželky na jeho správanie a postupne zistil, že majú rozdielne názory na spoločný život, na vedenie domácnosti, rodiny a pod. Tieto nedorozumenia viedli k vzájomnej citovej strate. Pred štyrmi rokmi sa rozhodol, že manželstvo ukončí, keďže nemá zmysel žiť v takom neusporiadanom vzťahu. Rozhodnutie zmenil kvôli deťom. Stále mal pocit, že je to pre nich lepšie. Po rokoch myslí, že to nebolo správne. Posledných päť mesiacov sa sústavne hádajú, úplne sa odcudzili a už nie je ochotný žiť v takomto prostredí naďalej. Opustil spoločnú domácnosť a žije u svojej mamy v obci Nižný M..

K uvedenému návrhu sa vyjadrila aj (vtedy) odporkyňa, ktorá uviedla, že nemá záujem na udržaní manželstva. Odporca zobral návrh na rozvod manželstva späť dňa 1.2.2006.

V predmetnom konaní sa odporca sa k návrhu na rozvod manželstva nevyjadril a súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 1 ods.1, ods.2 Zákona o rodine manželstvo je zväzok muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom. Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods.1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods.2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods.3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že zákonné podmienky k rozvodu manželstva sú v danom prípade splnené. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že manželstvo si neplní žiadnu zo spoločenských funkcií, pričom vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Príčinu rozvratu manželstva súd vidí v dlhodobejšom odlúčení manželov a faktickom ukončení spolužitia. Časovo je možné datovať rozvrat v manželstve minimálne od roku 2005, kedy podal návrh na rozvod manželstva odporca, v ktorom uviedol, že už pred štyrmi rokmi sa rozhodol manželstvo ukončiť. Zo samotnej povahy inštitútu manželstva vyplýva, že toto si môže plniť svoje funkcie len za dobrovoľnej a slobodnej účasti oboch partnerov na tomto životnom spoločenstve, čo v danom prípade splnené nie je. Za ďalšiu príčinu rozvratu manželstva súd vidí v rozdielnosti pováh, názorov a záujmov manželov.

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že vzťahy v manželstve sú už tak narušené, že nejde o krátkodobý nesúlad medzi manželmi, a preto súd podľa § 23 Zákona o rodine toto manželstvo rozviedol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O. s .p., podľa ktorého v konaní o rozvod manželstva účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia na tunajšom súde.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavieraní

manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode

manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Podľa § 27 ods. 2 Zákona o rodine manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.